

De juist opnieuw geconserveerde London Tower Bridge en het wegens de ingestorte steiger niet toegankelijke museumschip HMS Belfast.

Te vroeg klaar en beneden budget opgeleverd

In deze editie hebben we eindelijk eens met bestek leren eten. “*The proof of the pudding is in the eating*”, zeggen de Engelsen, enigszins gewaagd want de *fish & chips* staan niet bekend als gerecht waarvan de mensheid nou echt opgeknapt is. Hoewel ik in Londen een paar alleraardigste uitvoeringen mocht verorbere. Niet met het bestek van de renovatie van de Tower Bridge, waarover ik in de Protective Coatings Europe gelezen had. Die zou in het kader van de London Olympics in maart zijn eerste oplevering hebben, en er werd nog volop gekwast en gesteigerd. Maar-niet-heus: een klein stukje hekwerk en verder kant-en-klare kleurenpracht was alles waar mijn camera zich op mocht richten. Ruim op schema opgeleverd, dat hebben we sinds de New Deal van president Roosevelt in de jaren dertig weinig meer gezien. Toen waren de grote infrastructurele werken ook vaak te vroeg klaar, en bleven ze beneden budget. Men hoefde namelijk niet overoptimistisch te begroten om het door de politieke hordeloop te krijgen. Het moest juist arbeidsuren opleveren, als crisismaatregel.

Dus ik naar Londen, vrouwtje mee. Ook om de kruiser Belfast weer te bezoeken, hoewel ik op de BBC gezien had dat de steiger in mekaar gevallen was. Ook een gevalletje onderhoud/inspectie, denk ik dan. Maar goed, het bootje drijft nog. Gelukkig maar, want ik heb een handjevol kruisers van dat type in mijn

War Room op zolder. Ook daarvoor gingen we naar Londen: de Churchill War Room, van waaruit hij de overwinning plande. Maar hoeveel planning zit er nou aan dat inspectie- en onderhoudswerk, als in het ene geval de steigers al weg zijn als ik kom, en in het andere geval de steiger nog niet gerepareerd is als ik kom???

Dus maar met de amfibische vrachtwagen door Londen en de Thames gescheurd. Een amfibische vrachtwagen, ja, dát is nog eens een knap staaltje ontwerpwerk. En na zestig jaar doet deze oorlogsveteraan het nog steeds. Over conserveren en onderhoud gesproken!

Kortom: willen is kunnen, en deze editie heeft laten zien dat goede afspraken en goede oppervlaktetechniek de tand des tijds kunnen doorstaan.

Edward Uittenbroek
Eindredacteur

